

σχέσεις ταύτας σχετίζεται ὁ Θεὸς πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ οἱ ἀνθρωποι πρὸς τὸν Θεόν, καὶ ἐκ τῶν σχέσεων τούτων πηγάζουσι τὰ ἀμοιβαῖα καθήκοντα καὶ δικαιώματα, ὡν ἡ τήρησις διατηρεῖ τὰς σχέσεις τὰς συνδεούσας τὸν Θεὸν μετὰ τῶν ἀνθρώπων, καὶ τοὺς ἀνθρώπους μετὰ τοῦ Θεοῦ, καὶ μετ' ἀλλήλων. Ταῦτα δὲ σαφῶς φαίνονται ἐν ταῖς παραβολαῖς.

ΤΟ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΛΥΓΟΜΕΝΟΝ ΔΙΑ ΤΩΝ ΠΑΡΑΒΟΛΩΝ

Ζητοῦσα ἡ Φιλοσοφία εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τὴν γνῶσιν τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ κόσμου, καὶ τοῦ Θεοῦ, ζητεῖ καὶ τὰς σχέσεις, αἱ συνδέουσι καὶ σχετίζουσι πρὸς ἄλληλα τὰ τρία ταῦτα τῆς φιλοσοφικῆς γνώσεως ἀντικείμενα, ζητεῖ τίνες αἱ μεταξὺ Θεοῦ, κόσμου καὶ ἀνθρώπου σχέσεις. Τοῦτο δὲ τὸ ζήτημα λύεται σαφῶς διὰ τῶν εὐαγγελικῶν παραβολῶν, καθὼς ἀνωτέρω παρετέθησαν καὶ ἐξηγήθησαν. Ἡ δὲ λύσις τοῦ ζητήματος διατυποῦται διὰ τῆς ἑξῆς ἀναλογίας.

Καθὼς ὁ ἀνθρωπος σχετίζεται πρὸς τὸν φυσικὸν κόσμον καὶ ἐργάζεται ἐπ' αὐτοῦ, οὕτω καὶ ὁ Θεὸς σχετίζεται πρὸς τὸν ἀνθρωπὸν καὶ ἐργάζεται ἐπ' αὐτοῦ. Καὶ ὁ μὲν ἀνθρωπὸς ἐργάζεται ἐπὶ τοῦ φυσικοῦ κόσμου, ἀποβλέπων εἰς τὴν δι' αὐτοῦ θεραπείαν τῶν ἀναγκῶν τῆς ἑαυτοῦ φύσεως· ὁ δὲ Θεὸς ἐργάζεται ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου, ἀποβλέπων εἰς τὴν μόρφωσιν αὐτοῦ κατὰ τὴν τοῦ Θεοῦ εἰκόνα καὶ ὄμοίωσιν, ἀποβλέπων εἰς τὸν τελικὸν τῆς ὅλης δημιουργίας σκοπόν. Ἐν ταῖς παραβολαῖς τῶν τριῶν βασιλείων τῆς φύσεως τὸ μὲν αἰσθητικὸν νοητικὸν βλέπει τὰς σχέσεις τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὰ ὄρυχτά, τὰ φυτά, καὶ τὰ ζῶα, καὶ τὰ ἐκ τῶν σχέσεων τούτων καθήκοντα καὶ ἔργα αὐτοῦ· τὸ δὲ λογικὸν νοητικὸν βλέπει τὰς σχέσεις τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν ἀνθρωπὸν, καὶ τὰ ἐκ τῶν σχέσεων τούτων καθήκοντα καὶ ἔργα τοῦ Θεοῦ. Ἀρα τὸ φιλοσοφικὸν ζήτημα τῶν σχέσεων, αἱ συνδέουσι τὸν ἀνθρωπὸν μετὰ τοῦ κόσμου, καὶ τὸν Θεὸν

μετὰ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ κόσμου, λέλυται διὰ τῶν παραβολῶν· ὅτι δὲ αὐτῶν θεωροῦνται αἱ σχέσεις αὗται περιλαμβανόμεναι γενικῶς ἐν μιᾷ ἀναλογίᾳ τῇ ἑξῆς.

*Ἀνθρωπος : κόσμον :: Θεὸς : ἀνθρωπον.

Κόσμος : ἀνθρωπον :: ἀνθρωπος : Θεόν.

*Ο Χριστὸς διὰ τῶν παραβολῶν διδάσκει ἡμᾶς πῶς ὁ φείλομεν μελετᾶν καὶ ἀναγινώσκειν τὸ βιβλίον τῆς φύσεως· ὅτι δὲ αὐτοῦ παιδαγωγούμεθα καὶ ἀναγόμεθα εἰς τὴν γνῶσην τοῦ Θεοῦ, εἰς τὴν γνῶσιν τῶν σχέσεων καὶ τῶν αὐθηκόντων, δι’ ὃν συνδεόμεθα μετὰ τοῦ Θεοῦ. *Ο δὲ Διάβολος διὰ τῶν φευδωνύμων φυσικῶν ἐπιστημῶν διαστρέφει τὸ βιβλίον τῆς φύσεως, καὶ διαβάλλει δι’ αὐτοῦ τὴν ψπαρξίαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀρνεῖται τὰς σχέσεις, αἱ συνδέουσι τὸν ἀνθρωπον μετὰ τοῦ Θεοῦ. *Ο Χριστὸς διὰ τῶν παραβολῶν ἀναπτύσσει τὴν λογικὴν νόησιν τοῦ ἀνθρώπου, ἀνάγων αὐτὸν ἐκ τῶν αἰσθητῶν εἰς τὰ νοητά· ὁ δὲ Διάβολος διὰ τῶν φευδωνύμων φυσικῶν ἐπιστημῶν ἔκτυφλοι τὴν λογικὴν νόησιν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ποιεῖ αὐτοὺς κτήνη, αἰσθητικά, μὴ δυνάμενα διὰ τοῦ ὄρθοῦ λόγου ὑψωθῆναι ἐκ τῶν αἰσθητῶν εἰς τὰ νοητά. *Ἐπιστῆμαι δέ, πολεμοῦσαι τὸν ὄρθον λόγον καὶ ἔκτυφλοῦσαι τὴν λογικὴν ὄρασιν τοῦ ἀνθρώπου, οὐδὲν ἄλλο εἰσὶν ἢ λύκοι ἐν ἐνδύμασι προβάτων, ἔξαπατῶσαι τοὺς ἄφρονας καὶ διαφθείρουσαι αὐτούς. *Ἄξιοι δὲ τοῦ στόματος τοιούτων προβατοσγήμων λύκων πάντες οἱ ἀπιστοῦντες καὶ τῆς φωνῆς τοῦ Χριστοῦ παρακούοντες. *Ημεῖς δὲ διὰ τῆς μελέτης τῶν παραβολῶν τοῦ Χριστοῦ γινόμεθα κοινωνοὶ τοῦ αἰσθητικοῦ καὶ λογικοῦ νοητικοῦ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, καὶ ὁμοίως τῷ Χριστῷ παρατηροῦμεν τὰ γινόμενα ἐν τῷ φυσικῷ κόσμῳ, παρατηροῦμεν πῶς σχετιζόμεθα μετ’ αὐτοῦ, πῶς ἐργαζόμεθα ἐπ’ αὐτοῦ, καὶ διὰ τοῦ νόμου τῆς ἀναλογίας ἐννοοῦμεν πῶς σχετιζόμεθα μετὰ τοῦ Θεοῦ, πῶς ὁ Θεὸς ἐργάζεται ἐφ’ ἡμῶν, καὶ πῶς ἡμεῖς ὁφείλομεν συμμορφοῦσθαι πρὸς τὴν βουλὴν καὶ πρὸς τὴν ἐφ’ ἡμᾶς ἐργασίαν τοῦ Θεοῦ.

*Ἐλθωμεν ἥδη καὶ εἰς τὴν θεωρίαν τοῦ θελητικοῦ τῆς ψυχῆς τοῦ Χριστοῦ, τεταγμένην μετὰ τὴν θεωρίαν τοῦ νοητικοῦ αὐτῆς, ὃ ἐθεωρίσαμεν καὶ κατὰ τὰ τρία αὐτοῦ εἶδη, οἷον τὸ συνειδητικόν, τὸ αἰσθητικόν, καὶ τὸ λογικόν.

**ΤΟ ΘΕΛΗΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ
ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ**

Τὸ θελητικὸν τῆς ψυχῆς τοῦ Χριστοῦ κατὰ τὴν θετικὴν καὶ ἀρνητικὴν ἐνέργειαν, τὴν ἐλευθέρως γινομένην, ταυτίζεται πρὸς τὸ θελητικὸν τῆς ψυχῆς παντὸς ἀνθρώπου· ὅτι πᾶσαι πάντων τῶν ἀνθρώπων κί θελήσεις εἰσὶν οἵσαι κατὰ τὸ δύνασθαι λέγειν ναὶ ή οὐ, κατὰ τὸ δύνασθαι ἐνεργεῖν θετικῶς, η ἀρνητικῶς, η οὐδετέρως. Ἀλλὰ τὸ θελητικὸν τῆς ψυχῆς τοῦ Χριστοῦ ἀπ’ ἀρχῆς κεῖται μεταξὺ παθητικοῦ ὑγιοῦς καὶ νοητικοῦ ἀπλανοῦς, καὶ η θετικὴ καὶ ἀρνητικὴ αὐτοῦ ἐνέργεια ὑπὸ τὸν φωτισμὸν ἀπλανοῦς νοήσεως καὶ τὴν αἰσθησιν ὑγιοῦς παθήσεως γίνεται πάντοτε ὄρθως καὶ καλῶς καὶ δικαίως, καὶ ἐν τῷ θελητικῷ τῆς ψυχῆς τοῦ Χριστοῦ ἀποτυποῦται ὁ τέλειος καὶ ἀμιλμός ηθικὸς χαρακτήρ, δις συναρμολογεῖ ἐν ἑαυτῷ πάσας τὰς ἀρετὰς τῆς ηθικῆς τελειότητος, διαμένει δὲ ἀμίαντος καὶ ἀμόλυντος ἀπὸ πάσης ηθικῆς κακίας. Ἀρα κατὰ τὸ προσὸν τῆς ηθικῆς ἀρετῆς καὶ κατὰ τὸν ηθικὸν χαρακτῆρα τῆς ἐλευθέρας θελήσεως τὸ θελητικὸν τῆς ψυχῆς τοῦ Χριστοῦ ὑπάρχει μοναδικόν, καὶ οὐδεμίᾳ οὐδενὸς ἀνθρώπου θέλησις ἔξισονται πρὸς αὐτό. Θεωρεῖται δὲ τὸ θελητικὸν τῆς ψυχῆς τοῦ Χριστοῦ ἐπηρεαζόμενον ἐν πρώτοις ὑπὸ τοῦ σαρκικοῦ παθητικοῦ, καὶ τὸ ἑαυτοῦ πράττον χάριν τῆς ζωῆς τῆς σαρκός. Θεωρεῖται δεύτερον ἐπηρεαζόμενον ὑπὸ τοῦ κοινωνικοῦ παθητικοῦ, καὶ τὸ ἑαυτοῦ πράττον χάριν τοῦ συμφέροντος τῆς κοινωνίας, ἐν η ἔζη ως μέλος αὐτῆς. Θεωρεῖται τρίτον ἐπηρεαζόμενον ὑπὸ τοῦ πνευματικοῦ παθητικοῦ, καὶ τὸ ἑαυτοῦ πράττον, ἵνα ἀρέσῃ τῷ Θεῷ, ἵνα τελειώσῃ αὐτοῦ τὸ ἔργον. Κατὰ τὰς τρεῖς ταύτας θεωρίας καὶ ἐπόψεις τοῦ θελητικοῦ τῆς ψυχῆς τοῦ Χριστοῦ θεωρούμενου, συμπληροῦται ἡ ψυχολογικὴ γνῶσις αὐτοῦ, καὶ ἡ γνῶσις τῆς ὅλης φύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ Χριστοῦ, καὶ λαμβάνει πέρας ἡ Ψυχολογία τοῦ Λόγου.

**1) ΤΟ ΘΕΛΗΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
ΕΠΗΡΕΑΖΟΜΕΝΟΝ ΓΡΟ ΤΟΥ ΣΑΡΚΙΚΟΥ ΠΑΘΗΤΙΚΟΥ
ΚΑΙ ΤΟ ΕΑΥΤΟΥ ΠΡΑΤΤΟΝ**

Τὸ σαρκικὸν παθητικόν, ἐπηρεάζον τὸ θελητικὸν τῆς ψυχῆς τοῦ Χριστοῦ, μεταδίδωσιν αὐτῷ τὴν αἰσθησιν τῶν

ἀναγκῶν τῆς ζώσης σαρκός, καὶ κινεῖ εἰς ἐνέργειαν πρὸς θεραπείαν αὐτῶν. Τὸ δὲ θελητικόν, κινούμενον ὑπὸ τῆς αἰσθήσεως τῆς ἀνάγκης, καὶ φωτιζόμενον ὑπὸ τῆς νοήσεως τοῦ παθητικοῦ, ἀποφασίζει ἐλευθέρως, καὶ πράττει τὰ ἔκαστοτε πρακτέα πρὸς θεραπείαν τῆς ὑφισταμένης ἀνάγκης καὶ διατήρησιν τῆς ζωῆς, ἐξ ἣς ἥδεται τὸ θελητικόν, καὶ θέλει τὴν διατήρησιν αὐτῆς. Ὑπὸ τὴν τοιαύτην ἐπήρειαν τοῦ παθητικοῦ τὸ θελητικὸν τῆς ψυχῆς τοῦ Χριστοῦ ἐποίει πάντοτε τὸ ἑαυτοῦ καθῆκον, καὶ, τὰς ἀνάγκας τῆς ζώσης σαρκὸς θεραπεῦον, διετήρει τὴν ζωὴν αὐτῆς, ἐξ ἣς ἥδετο, καὶ ἡνὶ θελεῖν ἔχειν. Ἀλλὰ τὴν ζωὴν ταύτην ἐπεβουλεύετο δ' ἀπὸ ἀρχῆς ἀνθρωποκτόνος Διάβολος, καὶ ἐπεχείρησε διὰ τροφῆς παρανόμου καὶ δηλητηριώδους ἀποκτεῖναι αὐτήν. Ἀλλὰ τὴν τοιαύτην τροφὴν προσφερομένην τὸ θελητικὸν τοῦ Χριστοῦ ἀπέκρουσε, καὶ οὐκ ἐδέξατο, καὶ διεφύλαξε τὴν ζωὴν ἐκ τοῦ τοιούτου κινδύνου. Ἀλλ' ἡ ζωὴ τοῦ σώματος ἔκινδύνευε καὶ ἐκ βιαίας ἔξωτερηκῆς προοβολῆς, δι' ἣς πολλάκις οἱ Ἰουδαῖοι ἐπεχείρησαν ἀποκτεῖναι αὐτόν. Ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ Ναζαρὲτ ἐδίδασκεν ἐν τῇ συναγωγῇ ἐν ἡμέρᾳ Σαββάτου. Πάντες δὲ ἐπλήσθησαν θυμοῦ ἐν τῇ συναγωγῇ, ἀκούοντες τοὺς ἐλεγκτικοὺς τῆς κακίας αὐτῶν λόγους, καὶ ἀναστάντες ἔξεβαλον αὐτὸν ἔξω τῆς πόλεως, καὶ ἦγαγον αὐτὸν ἕως τῆς ὁφρύος τοῦ ὅρους, ἐφ' οὗ ἡ πόλις αὐτῶν ὠκοδόμητο, εἰς τὸ κατακρημνίσαι αὐτόν. Αὐτὸς δὲ διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν ἐπορεύετο. (Λουκ. δ'. 28.). Ἀρα καὶ ἐκ τοῦ κινδύνου τούτου τὸ θελητικὸν διέσωσε τὴν ζωὴν τοῦ σώματος, ἣν οἱ συμπολῖται αὐτοῦ Ναζωραῖοι ἡ- θουλήθησαν ἀφαιρέσαι. Ἀλλὰ καὶ ἐν Ἱεροσολύμοις οἱ Ἰουδαῖοι πολλάκις ἐπεχείρησαν αὐτὸν ἀποκτεῖναι, διότι οὐ μόνον ἔλυε τὸ Σάββατον, ἀλλὰ καὶ Πατέρα ἴδιον ἔλεγε τὸν Θεόν, ἵσον ἑαυτὸν ποιῶν τῷ Θεῷ. Διέφευγε δὲ τὰς χεῖρας αὐτῶν, προφυλάττων τὴν ζωὴν τοῦ ἑαυτοῦ σώματος ἐκ βιαίου θανάτου, ἔξωθεν ἐπαγομένου. Ἐκ τῶν γεγονότων τούτων καὶ τῶν ὄμοίων αὐτοῖς συνάγεται ὅτι τὸ θελητικὸν τῆς ψυχῆς τοῦ Χριστοῦ, θετικῶς τε καὶ ἀρνητικῶς ἐνεργοῦν, διετήρει καὶ διέσωζεν ἐκ τῶν κινδύνων τὴν ζωὴν τοῦ οἰκείου σώματος, καὶ ἔξεπλήρωσε ἀκριβῶς τὸ καθῆκον, δὲ πειβάλλετο αὐτῷ ἐκ τοῦ σαρκικοῦ παθητικοῦ καὶ τῆς ἑαυτοῦ ζώσης σαρκός. Ἀλλὰ τὸ θελητικὸν τοῦτο ἐπηρεάζεται

καὶ ὑπὸ τοῦ κοινωνικοῦ παθητικοῦ, καὶ τὴν ἐπήρειαν ταύτην καὶ τὸ ἐξ αὐτῆς καθῆκον ἐρχόμεθα θεωρῆσαι ἡδη.

2) ΤΟ ΘΕΛΗΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΕΠΗΡΕΑΖΟΜΕΝΟΝ ΥΠΟ ΤΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΠΑΘΗΤΙΚΟΥ ΚΑΙ Τῷ ΕΑΥΤΟΥ ΠΡΑΤΤΟΝ

Καθὼς τὸ σάρκικὸν παθητικὸν μεταδίδωσιν εἰς τὸ θελητικὸν τὴν αἰσθησιν τῶν ἀναγκῶν τῆς ζώσης σάρκος, καὶ κινεῖ εἰς ἐνέργειαν καὶ πρᾶξιν πρὸς θεραπείαν αὐτῶν, οὕτω καὶ τὸ κοινωνικὸν παθητικὸν μεταδίδωσι τὴν αἰσθησιν τῶν ἀναγκῶν τῆς κοινωνίας, μεθ' ἣς συζῆ ὡς μέλος αὐτῆς ἡ Κύρια σάρξ, καὶ κινεῖ εἰς ἐνέργειαν καὶ πρᾶξιν πρὸς θεραπείαν αὐτῶν. Τὰς κοινωνικὰς ἀνάγκας τοῦ ἔθνους τῶν Ιουδαίων ἥσθάνετο βεβαίως τὸ θελητικὸν τῆς ψυχῆς τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἥθελε τὴν θεραπείαν αὐτῶν, καὶ ἐποίει πᾶν τὸ ἐπ' αὐτῷ, ἵνα θεραπευθῶσι. 'Ἄλλ' ἡ κοινωνία τῶν Ιουδαίων, παραφρονοῦσα καὶ μαινομένη, ἀπέκρουε τὴν ἐργασίαν τοῦ Χριστοῦ, καὶ εἰργάζετο καθ' ἔαυτῆς πρὸς τὴν ἔαυτῆς ἀπώλειαν. Διὸ καὶ ὁ Χριστὸς διαμαρτυρόμενος λέγει: «'Ιερουσαλήμ, Ιερουσαλήμ, ἡ ἀποκτείνουσα τοὺς προφήτας καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν, ὑποσάκις ἥθελησα ἐπισυναγαγεῖν τὰ τέκνα σου, διν τρόπον ἐπισυνάγει ὄρνις τὰ νοστία ἔαυτῆς ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ οὐκ ἥθελήσατε; Ἰδού, ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἕρημος. Λέγω γὰρ ὑμῖν· Οὐ μή με ἴδητε ἀπ' ἀρτί, ἕως ἂν εἰπητε· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.» (Ματθ. κγ'. 37.). Η κοινωνία καὶ τὸ ἔθνος τῶν Ιουδαίων ἥσθάνετο τὴν ἀνάγκην τῆς ἐλεύσεως τοῦ Μεσσίου, οὐ ἡ ἐλευσις ἀπέβλεπεν εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ δεδουλωμένου ἔθνους, καὶ τὴν ἀνόρθωσιν τῆς βασιλείας τοῦ Δαυΐδ, κατὰ τὰς περὶ αὐτοῦ προφητείας. Πρὸς θεραπείαν τῆς μεσιακῆς ταύτης ἀνάγκης εἰργάζετο ὁ Ἰησοῦς διδάσκων καὶ θαυματουργῶν, καὶ ἀποδεικνύων κατὰ τὸν νόμον ὅτι αὐτὸς ἡν ὁ Χριστός, διν αὐτοὶ προσεδόκων. 'Ἄλλ' αὐτοὶ βλέποντες οὐκ ἔβλεπον, καὶ ἀκούοντες οὐκ ἤκουον, καὶ οὐκ ἥθελον πιστεῦσαι εἰς μεμαρτυρημένην ἀλήθειαν· οὐκ ἥθελον καλούμενοι ἐπισυναχθῆναι ὑπὸ τὰς ἀσφαλεῖς πτέρυγας τοῦ Χριστοῦ, καθὼς τὰ νοστία ἐπισυνάγονται ὑπὸ τὰς πτέρυγας τῆς ὄρνιθος. Διὰ τοῦτο καὶ ἐγκατελείφθησαν εἰς τέλος, ἕως ἂν ἴδωσι τὸν Χριστὸν ἐρχόμενον τὸ δεύτερον

μετὰ δόξης ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ τότε γνώσονται τὴν ἑαυτῶν ἀφροσύνην, καὶ τότε ἐροῦσιν· «Ἐύλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὄνόματι Κυρίου.» Ἀρα τὸ θελητικὸν τῆς ψυχῆς τοῦ Χριστοῦ, αἰσθανόμενον τὰς ἀνάγκας τῆς κοινωνίας, ἡς ὑπῆρχε μέλος, ἥθελε τὴν θεραπείαν αὐτῶν, καὶ ἐποίησε πᾶν τὸ ἑαυτοῦ εἰρηνάζειν τῆς ἑαυτοῦ φύσεως καὶ ἀποστολῆς καὶ πρὸ τοῦ θανάτου καὶ μετὰ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν. Άλλοι δέ οἱ Ποιδαῖοι, μανόμενοι καὶ οἰστρηλατουμενοι ὑπὲν τοῦ πνεύματος τῆς ἀλογίας καὶ τῆς ἀπιστίας, ἥρνηθεσαν τὸν Χριστὸν οὐ μόνον πρὸ τοῦ σταυροῦ, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὸν σταυρὸν καὶ τὴν ἐκ νεκρῶν αὐτοῦ ἀνάστασιν, καρτυρηθεῖσαν ἐν μέσῳ αὐτῶν διὰ προφητειῶν καὶ θαυμάτων καὶ μυρίων ἀποδείξεων ἀναντιρρήτων. Διὰ τοῦτο ἀφέθη ὁ οἶκος αὐτῶν ἔρημος, καὶ αὐτοὶ διεσκορπίσθησαν εἰς πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς, ἕως ἣν ἔλθῃ ὁ Χριστὸς τὸ δεύτερον ἔνδοξος ἐπὶ τῆς γῆς, ὅτε ἔχοντες ἀκοντες ἐροῦσιν· «Ἐύλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὄνόματι Κυρίου.» Αὐτοὶ ἀνόμως ἀπέκτειναν τὸν Χριστόν, καὶ ἀπεκτάνθησαν δικαίως κατὰ τὸ χρῆμα τῆς θείας δικαιοσύνης· ὁ πόνος αὐτῶν ἐπέστρεψεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν. Άλλὰ διὰ τί ὁ Χριστός, ὁ τοσάκις διαφυγὼν τὰς φονικὰς αὐτῶν χεῖρας, ἐπὶ τέλους παρεδόθη καὶ ἐσταυρώθη καὶ ἀπεκτάνθη ὑπ' αὐτῶν; Διότι τοῦτο ἐπεβλήθη, αὐτῷ ως καθῆκον ὑπὸ τοῦ πνευματικοῦ παθητικοῦ, καθὼς ἐρχόμεθα θεωρῆσαι ἥδη.

3) ΤΟ ΘΕΛΗΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΕΠΗΡΕΑΖΟΜΕΝΟΝ ΓΥΝΟ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΠΛΟΗΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΕΑΥΤΟΥ ΠΡΑΤΤΟΝ

Τὸ θελητικὸν τῆς ψυχῆς τοῦ Χριστοῦ, καθὼς ἐκ τοῦ σαρκικοῦ παθητικοῦ ἐλάμβανε τὴν αἴσθησιν τῶν ἀναγκῶν τοῦ σώματος, ἐκ δὲ τοῦ κοινωνικοῦ παθητικοῦ τὴν αἴσθησιν τῶν ἀναγκῶν τῆς κοινωνίας, μεθ' ἡς συνέζη ώς μέλος αὐτῆς, οὗτῳ καὶ ἐκ τοῦ πνευματικοῦ παθητικοῦ ἐλάμβανε τὴν αἴσθησιν τῶν ἐπιθυμιῶν τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ, καὶ παρεκινεῖτο εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν αὐτῶν. Ἐπειθύμει δὲ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα καὶ διὰ τῶν προφητῶν προπεφητευμένα· ἐπειθύμει τὴν διαλλαγὴν τῶν ἀμαρτωλῶν ἀνθρώπων μετὰ τῆς δικαιοσύνης τοῦ Θεοῦ διὰ τῆς θυσίας τοῦ Χριστοῦ ἀρχιερέως· ἐπειθύμει τὸν σταυρικὸν θάνατον τοῦ Χριστοῦ, ἵνα πᾶς ὁ πι-

στεύων εἰς Χριστὸν ἐσταυρωμένον μὴ ἀπόληται, ἀλλ’ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον. Ὁ χρισθεὶς ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδὲκ εἶχε καθῆκον ἄπαξ ἀποθανεῖν ὑπὲρ τῶν ἀμαρτιῶν ὅλου τοῦ κόσμου, ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ ἀνθρωποκτόνου Διαβόλου, καὶ καταλυθῇ εἰς τέλος τὸ κράτος τῆς ἀμαρτίας, τὸ θεμελιωθὲν ἐπὶ τῆς ἀμαρτίας τῶν πρωτοπλάστων ἀνθρώπων. Τὸ καθῆκον τοῦτο τοῦ πνευματικοῦ παθητικοῦ συνεκρούετο πρὸς τὸ καθῆκον τοῦ σαρκικοῦ παθητικοῦ, πρὸς τὸ καθῆκον τοῦ φεύγειν τοὺς διώκοντας αὐτὸν ἔχθρούς, ἵνα συλλάβωσι καὶ ἀποκτείνωσιν αὐτόν. Τὸ δὲ θελητικὸν τῆς ψυχῆς τοῦ Χριστοῦ, δεχόμενον τὰ δύο ταῦτα συγκρουόμενα καθήκοντα, ὥφειλε τὸ μὲν ἀποχροῦσαι, τὸ δὲ ἐκτελέσαι· διτὶ ἦν ἀδύνατον ποιῆσαι ἀμφότερα. Κατὰ δὲ τὸν φωτισμὸν τοῦ νοητικοῦ ὥφειλε χάριν τοῦ κρείττονος καθήκοντος θυσιάσαι τὸ χεῖρον, ὥφειλε πληρῶσαι τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ Πνεύματος, καὶ οὐχὶ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς σαρκός. Τοῦτο δὲ καὶ ἐποίησε τὸ θελητικὸν τῆς ψυχῆς τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ πάλῃ καὶ τῇ ἀγωνίᾳ τῶν διαμαχομένων τούτων καθηκόντων, ἐθυσίασε τὸ χεῖρον χάριν τοῦ κρείττονος, καὶ ἔσωσε τὸν κόσμον ἀπαντα διὰ τοιαύτης λογικῆς καὶ θεαρέστου θυσίας. Φεύγων ὁ Ἰησοῦς τοὺς διώκοντας αὐτὸν ἔχθρούς, ἔρχεται εἰς χωρίον λεγόμενον Γεθσημανῆ, καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς· «Καθίσατε αὐτοῦ, ἔως οὖ ἀπελθὼν προσεύξωμαι ἐκεῖ. Καὶ παραλαβὼν τὸν ἩΠέτρον καὶ τὸν δύο υἱούς Ζεβεδαίου, ἤρξατο λυπεῖσθαι εκαὶ ἀδημονεῖν. Τότε λέγει αὐτοῖς· Περίλυπός ἐστιν ἡ ἡψυχή μου ἔως θανάτου· μείνατε ὅδε, καὶ γρηγορεῖτε μετ’ ἡμού. Καὶ προελθὼν μικρόν, ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ προσευχόμενος, καὶ λέγων· Πάτερ μου, εἰ δυνατόν ἐστι, παρελθέτω ἀπ’ ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο· πλὴν οὐχ ὡς τέγῳ θέλω, ἀλλ’ ὡς σύ. . . . Πάλιν ἐκ δευτέρου ἀπελθὼν προσηύξατο, λέγων· Πάτερ μου, εἰ οὖ δύναται τοῦτο τὸ ποτήριον παρελθεῖν ἀπ’ ἐμοῦ, ἐὰν μὴ αὐτὸ πίω, γενηθῆτω τὸ θέλημά σου. . . . Καὶ ἀπελθὼν πάλιν, προσηύξατο ἐκ οτρίτου, τὸν αὐτὸν λόγον εἰπών.» (Ματθ. κς'. 36—44.). Καὶ μετὰ τὴν προσευχὴν ταύτην ἔρχεται ὁ Ἰούδας, ἄγων δχλὸν πολὺν μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων, καὶ ὁ Ἰησοῦς παραδίδοται ἔκουσίως εἰς χεῖρας αὐτῶν, ἵνα ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ οὐρανίου Πατρός, καὶ οὐχὶ τὸ θέλημα τῆς φιλοζώου σαρκός. Εγένετο ὑπήκοος τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ μέχρι

θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ. Διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερψώσε, καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα, ἵνα ἐν τῷ δυόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψῃ ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων, καὶ πᾶσα γλῶσσα ἔξομολογήσηται ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός ἀμήν. Τὸ θελητικὸν τῆς ψυχῆς τοῦ Χριστοῦ ἐπλήρωσεν ἀπαντα τὰ ἔαυτοῦ καθήκοντα, τὰ πρὸς ἔαυτόν, τὰ πρὸς τὸν πλησίον, τὰ πρὸς τὸν Θεόν, καὶ συνηρμολόγησεν ἐν ἔαυτῷ πάσας τὰς ἡθικὰς ἀρετὰς καὶ τελειότητας, κρείττον ἀμαρτίας ἀναδειχθέν. Τοιοῦτον θελητικὸν ἅγιον καὶ ἀμωμον, μετὰ παθητικοῦ ὑγιοῦς καὶ νοητικοῦ ἀπλανοῦς ἡνωμένον, τὴν ἀμωμον καὶ τελείαν φύσιν τῆς ψυχῆς τοῦ Χριστοῦ συνίστησι, τὸν τέλειον ἀνθρωπον αἰωνίως ἐνωθέντα μετὰ τοῦ τελείου Θεοῦ εἰς ἔνωσιν καὶ συνάφειαν πάντων ἀνθρώπων μετὰ τοῦ Θεοῦ καὶ μετ' ἀλλήλων.

Η ΤΕΛΕΙΑ ΦΥΣΙΣ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΕΞΙΣΟΥΜΕΝΗ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΑΥΤΟΥ ΦΥΣΙΝ

Τὴν τελείαν φύσιν τῆς ψυχῆς τοῦ Χριστοῦ διὰ τῆς Ψυχολογίας αὐτοῦ συνθετικῶς τε καὶ ἀναλυτικῶς θεωρήσαντες, ἐρχόμεθα ἡδη συγχρῖναι αὐτὴν πρὸς τὴν θείαν αὐτοῦ φύσιν, καὶ ἀποδεῖξαι τὴν ἴσοτητα αὐτῶν, ὅτι δηλαδὴ ἡ ἀνθρωπίνη φύσις, ἀτελής προσληφθεῖσα ἐπὶ τῆς ὑποστάσεως τοῦ Λόγου, ηὔξηθη καὶ ἐτελειώθη καὶ ἔξισώθη ἀκριβῶς πρὸς τὴν θείαν καὶ τελείαν αὐτοῦ φύσιν. Λάβωμεν δὲ πρῶτον τὸν πρῶτον ὄρον τῆς συγχρίσεως, τὸν ὄρισμὸν τῆς θείας φύσεως.

Τὴν θείαν φύσιν συνιστῶσι τέσσαρα ἀρχικὰ προσόντα, ἀλλήλων ἔχόμενα καὶ κατηγορούμενα ἐπὶ τῶν τριῶν συναίδίων ὑποστάσεων τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, οἷον τὸ τέλειον εἰδέναι, τὸ τέλειον ζῆν, τὸ τέλειον βούλεσθαι, καὶ τὸ τέλειον δύνασθαι. Τὴν δὲ φύσιν τῆς ψυχῆς τοῦ Χριστοῦ συνιστῶσι τρία ἀρχικὰ προσόντα, τὸ νοητικόν, τὸ θελητικόν, τὸ παθητικόν, κατηγορούμενα ἐπὶ τῆς αὐτῆς τοῦ Λόγου ὑποστάσεως, ἐφ' ἣς κατηγοροῦνται καὶ τὰ τέσσαρα προσόντα τῆς θείας φύσεως. Τὸ νοητικὸν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ τέλειον εἰδέναι τῆς θείας· τὸ παθητικὸν ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ τέλειον ζῆν· τὸ δὲ θελητικὸν ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ τέλειον βούλε-

σθαι καὶ τὸ τέλειον δύνασθαι, ὅτι τὸ θελητικὸν καὶ βούλεται καὶ δύναται. Ἀρα τέσσαρα καὶ τὰ προσόντα τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἵσα τῷ ἀριθμῷ πρὸς τὰ προσόντα τῆς θείας φύσεως. Σχοπῶμεν ἡδη εἰ ἔκαστον προσὸν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἔξισοῦται πρὸς τὸ ἀντίστοιχον προσὸν τῆς θείας φύσεως.

Τὸ νοητικὸν τῆς ψυχῆς τοῦ Χριστοῦ ἔξισοῦται πρὸς τὸ τέλειον εἰδεναι τῆς θείας αὐτοῦ φύσεως, διότι ἔχει αὐτογνωσίαν καὶ θεογνωσίαν καὶ παγγνωσίαν τελείαν, καὶ κρεῖττον ἐγένετο ἀγνοίας καὶ πλάνης τὸ δὲ παθητικὸν ἔξισοῦται πρὸς τὸ τέλειον ζῆν, διότι χαίρει καὶ ἀγάλλεται ὁμοίως ἐκ τοῦ τελείου νοητικοῦ, καὶ φθορᾶς καὶ θανάτου κρεῖττον ἐγένετο· τὸ δὲ βούλεσθαι τοῦ θελητικοῦ ἔξισοῦται πρὸς τὸ τέλειον βούλεσθαι, καὶ τὸ δύνασθαι αὐτοῦ πρὸς τὸ τέλειον δύνασθαι, ὅτι καὶ τὸ θελητικὸν τῆς ψυχῆς τοῦ Χριστοῦ ἔχει τὸ δύνασθαι ἵσον πρὸς τὸ βούλεσθαι. Ἀρα ἡ ὄλη φύσις τῆς ψυχῆς τοῦ Χριστοῦ ἔξισοῦται πρὸς ὄλην τὴν θείαν αὐτοῦ φύσιν, καὶ διακρίνεται αὐτῆς διὰ τοῦ χρόνου, ὅτι ἐν χρόνῳ ἐγένετο τελεία ἐξ ἀτελοῦς, ἐνῷ ἡ θεία φύσις ἀιδίως ἐστὶ τελεία, καὶ ἀποκλείει τὸ χρονικὸν γίνεσθαι. Ἀρα ὁ γενόμενος ἀνθρωπὸς ἔξισώθη πρὸς τὸν ἀιδιον Θεόν, καὶ ἐθεώθη, καὶ ἐπληρώθη ἡ προαιώνιος βουλὴ τοῦ Θεοῦ, ἡ ἐκδηλωθεῖσα πρὸ τῆς ποιήσεως τοῦ πρώτου χοίκου ἀνθρώπου· «Ποιήσωμεν ἀνθρωπὸν κατ' εἰκόνα ἡμετέραν καὶ καθ' ὁμοίωσιν.» Ἰδοὺ ὁ καινὸς ἀνθρωπὸς, ὁ κατὰ Θεὸν κτισθεὶς καὶ σχετισθεὶς μετὰ τῶν πιστευσάντων εἰς αὐτὸν ἀνθρώπων κατὰ τὴν σχέσιν τῆς ισοτίμου ἀδελφότητος, καὶ κατὰ πάσας τὰς ἐξ αὐτῆς ἔξαρτωμένας σχέσεις, δι' ὃν ἡ θεογενὴς ἀδελφότης συνδέεται πρὸς τὸν Θεόν καὶ πρὸς ἑαυτήν. Τὴν σχέσιν τῆς ισοτίμου ἀδελφότητος μαρτυρεῖ ἡ Γραφή, λέγουσα· «Οἱ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι ἐξ ἑνὸς πάντες δι' ἣν αἰτίαν οὐκ οὐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοὺς καλεῖν, λέγων· Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας οὐμνήσω σε.» Καὶ πάλιν λέγει· «Πορεύου δὲ πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου, καὶ εἰπὲ αὐτοῖς ὅτι ἀναβαίνω πρὸς τὸν Πατέρα μου καὶ Πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεόν μου καὶ Θεὸν ὑμῶν.» Ἀλλ' ἡ θεογενὴς αὕτη ἀδελφότης ἔχει ἀνάγκας θρησκευτικάς, ἀς θεραπεύει διὰ τοῦ Χριστοῦ ἀρχιερέως καὶ τῶν θρησκευτικῶν αὐτοῦ νόμων· ἔχει ἀνάγκας ἐκπαιδευτικάς

καὶ φιλοσοφικάς, ἃς θεραπεύει διὰ τοῦ Χριστοῦ καθηγητοῦ καὶ διδασκάλου καὶ τῶν λογικῶν αὐτοῦ νόμων καὶ ἐπιστημῶν· ἔχει ἀνάγκας πολιτικάς, ἃς θεραπεύει διὰ τοῦ Χριστοῦ βασιλέως καὶ τῶν πολιτικῶν αὐτοῦ νόμων. Ἄρα ἡ θεογενὴς ἀδελφότης σχετίζεται πρὸς τὸν Χριστὸν θρησκευτικῶς, πολιτικῶς, καὶ φιλοσοφικῶς, καὶ, θεραπεύουσα καλῶς ἃς αἰσθάνεται ἀνάγκας, τῇ καλῶς, πράττει καλῶς, καὶ προβαίνει εἰς τὴν τελειότητα τῆς θείας φύσεως καθόμοιώσαντα τοῦ τελειωθέντος Χριστοῦ. Τίδον ὁ ἀνθρωπος, πρὸς ὃν καλούμεθα ἔξομοιωθῆναι καὶ ἔξισθηναι, ἀπεκδυόμενοι τὸν παλαιὸν ἀνθρωπον τὸν νέον, ἐνδυόμενοι τὴν τελείαν φύσιν τῆς ψυχῆς τοῦ Χριστοῦ, τὸ παθητικὸν αὐτοῦ, τὸ θελητικὸν αὐτοῦ, καὶ τὸ νογητικὸν αὐτοῦ, γιγόμενοι υἱοὶ Θεοῦ καὶ θεοὶ καὶ κληρονόμοι αἰώνιου βασιλείας, δόξης, καὶ μακαριότητος. Ἀλλὰ ἵνα ἔξομοιωθῶμεν καὶ ἔξισθῶμεν πρὸς τὸν Χριστόν, ὅφείλομεν σχετισθῆναι μετ' αὐτοῦ ἀδελφικῶς, θρησκευτικῶς, πολιτικῶς, καὶ ἐπιστημονικῶς, καὶ φυλάξαι ἀκριβῶς τὰ ἐκ τῶν σχέσεων τούτων ἐπιβαλλόμενα καθήκοντα. Διότι ὁ σχετιζόμενος μετὰ τοῦ Χριστοῦ ἀδελφικῶς καὶ τὰ καθήκοντα τῆς ἀδελφικῆς σχέσεως παραβαίνων, διαρρηγγεῖ τὴν ἀδελφικὴν σχέσιν, καὶ ἐκπίπτει τῶν δικαιωμάτων τῆς χριστιανικῆς ἀδελφότητος· ὡσαύτως καὶ οἱ παραβαίνοντες τὰ καθήκοντα τῆς θρησκευτικῆς, τῆς πολιτικῆς, καὶ τῆς ἐπιστημονικῆς σχέσεως, διαρρηγγύουσι τὰς σχέσεις ταύτας, καὶ ὡς ἔνοχοι ἀσυγγνώστων ἐγκλημάτων εἰς αἰώνιον κόλασιν καταδικάζονται. Οἱ δὲ λεγόμενοι σήμερον χριστιανοὶ ὄνοματι μόνον σχετίζονται μετὰ τοῦ Χριστοῦ, ἀγνοοῦσι δὲ τὰς σχέσεις, δι' ὃν ὁ Χριστὸς σχετίζεται μετὰ τῶν εἰς αὐτὸν πιστευόντων ἀνθρώπων, καὶ τὰ ἐκ τῶν σχέσεων τούτων πηγάζοντα ἀμοιβαῖς καθήκοντα καὶ δικαιώματα. Οἱ δὲ ἐργόμενοι εἰς ἐπίγνωσιν τῶν σχέσεων τούτων, καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν καθήκοντα μανθάνοντες καὶ φυλάττοντες, οὗτοι ἀνορθοῦνται ἐκ δεινῆς πτώσεως, καὶ, εἰς ἀνόρθωσιν ἀλλων ἐργαζόμενοι, συνιστῶσι τὴν νέαν χριστοκρατικὴν κοινωνίαν καὶ πολιτείαν, ἐν ᾧ τὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσι Χριστός, ὃς ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ λατρεία εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμέγενη.

Τέλος τῆς Ψυχολογίας τοῦ Λόγου.

ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΙΣ ΚΑΙ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ
ΤΗΣ ΟΛΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

‘Η καθ’ ἡμᾶς Φιλοσοφία διὰ τῆς νέας φιλοσοφικῆς μεθόδου καὶ τῶν ἐπιστημονικῶν ἀποδείξεων Ψυχολογίας, Λογικῆς, Ἡθικῆς, καὶ Θεολογίας, ἀντικείμενον γνώσεως δι’ ἔαυτὴν ἔθετο τὸν Θεόνθρωπον Ἰησοῦν Χριστόν. ’Ινα δὲ αὐτὸν μελετήσῃ καὶ κατανοήσῃ λογικῶς τε καὶ ἐπιστημονικῶς, διεῖλε τὴν μελέτην αὐτοῦ εἰς μελέτην τῆς θείας καὶ ἀιδίου αὐτοῦ φύσεως, καὶ εἰς μελέτην τῆς ἐν χρόνῳ προσληφθείσης ἀνθρωπίνης φύσεως. ’Η πρώτη μελέτη συνέστησε τὴν Θεολογίαν τοῦ Λόγου· ἡ δὲ δευτέρα τὴν ἀνθρωπολογίαν τοῦ Λόγου. ’Έκ δὲ τῆς ἀνθρωπολογίας λαβοῦσα μόνην τὴν ψυχήν, καὶ τὴν γνῶσιν τῆς φύσεως αὐτῆς ἐπιστημονικῶς ἔξετάσασα, συνέστησε τὴν Ψυχολογίαν τοῦ Λόγου. Διὰ τῆς Θεολογίας ἡ Φιλοσοφία ἔγνω τὸν Λόγον ὡς ἔστι καὶ ὡς οὐκ ἔστι κατὰ τὴν ἀιδίου αὐτοῦ ὑπόστασιν καὶ φύσιν καὶ οὐσίαν. Διὰ δὲ τῆς ἀνθρωπολογίας καὶ τῆς Ψυχολογίας ἔγνω τὸν ἐν τῇ ὑποστάσει τοῦ Λόγου προσληφθέντα νέον ἀνθρωπον· ἔγνω τὴν φύσιν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, τὸ παθητικόν, τὸ θελητικόν, καὶ τὸ νοητικόν, κατὰ τὴν ἐν χρόνῳ πρόσληψιν, αὔξησιν, καὶ τελείωσιν αὐτῆς, καὶ τὴν ἔνωσιν τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ Θεοῦ ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ ἀιδίᾳ τοῦ Λόγου ὑποστάσει, ἐν ᾧ ὁ προσληφθεὶς ἀτελὴς ἀνθρωπος ἔξισώθη πρὸς τὸν τέλειον Θεόν, καὶ ἐθεώθη. Γνοῦσα δὲ τὸν Λόγον καὶ κατὰ τὰς δύο αὐτοῦ φύσεις, τὴν θείαν καὶ τὴν ἀνθρωπίνην, ἔγνω αὐτὸν καὶ κατὰ τὰς σχέσεις, καθ’ ἃς σχετίζεται πρὸς τὸν Θεόν, πρὸς τὴν ὅλην Δημιουργίαν, καὶ ἴδιας πρὸς τὸν ἀνθρωπον, καὶ διὰ τῆς θεωρίας τοῦ Λόγου συνθεωρεῖ τὸν Θεόν, τὸν κόσμον, καὶ τὸν ἀνθρωπον, καὶ τὰς μεταξὺ αὐτῶν σχέσεις, θεωρεῖ τὸ Σύμπαν, εὑρίσκει δι’ αὐτοῦ πᾶσαν ἐπιζητουμένην γνῶσιν, καὶ λύει πᾶν ἐγειρόμενον πρόβλημα. ’Αρα ἡ καθ’ ἡμᾶς Φιλοσοφία ἔστιν ἡ μόνη ἀληθής, διότι εὑρε καὶ ἀπέδειξε τὴν ἀιδίου Ἀλήθειαν, διότι κατέχει τὸν Λόγον τοῦ παντός, καὶ αἰτιολογεῖ τὰ πάντα, διότι πληροῖ τὴν φιλοσοφικὴν ἔφεσιν τοῦ εἰδέναι, καὶ τοὺς φωτιζομένους ὑπ’ αὐτῆς καὶ κατ’ αὐτὴν φρονοῦντας καὶ πράττοντας ποιεῖ ἀστέρας καὶ φωστήρας λάμποντας ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ καὶ κυκλουμένους περὶ τὸν Ἡλιον τῆς δικαιοσύ-

νης, οὐδὲ λαμπρὸς φωτισμὸς τοέφει καὶ εὐφραίνει αὐτοὺς αἰωνίως καὶ ἀτελευτήτως. Αὕτῳ οὖν ἡ δόξα καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ ἀγάπη εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Ο Χριστιανισμὸς τὸ στρῶτον, ὑπὸ τὴν θρησκευτικὴν αὐτοῦ μορφὴν ἐμφανισθεὶς, κατεκρήμνισε τὴν εἰδωλολατρείαν καὶ τὸν Ἰουδαισμόν, καὶ ἐπεκράτησε θρησκευτικῶς τῶν ψευδοθρησκειῶν τούτων· νῦν δέ, καὶ ὑπὸ τὴν φιλοσοφικὴν αὐτοῦ μορφὴν ἐμφανιζόμενος, ἐπικρατήσει καὶ φιλοσοφικῶς, καὶ καταργήσει τὴν ψευδοφιλοσοφίαν καὶ κενὴν ἀπάτην καὶ πᾶσας τὰς ψευδωνύμους ἐπιστήμας, αἵτινες μόνον ἔκτυφλοιν καὶ σκοτίζειν τοὺς ἀνθρώπους ἐπίστανται· ἐπικρατήσας δὲ θρησκευτικῶς καὶ φιλοσοφικῶς, ἐπικρατήσει καὶ πολιτικῶς, καὶ καταργήσει πᾶσαν τυραννίαν καὶ ἀναρχίαν, καθιερῶν διὰ πάντας ἀνθρώπους μίαν μόνην πολιτείαν, τὴν Χριστοχρατικήν, τὴν κρατοῦσαν τοὺς λαοὺς καὶ τὰ ἔθνη ἐν ὁμονοίᾳ καὶ εἰρήνῃ καὶ ἀγάπῃ, ἡνωμένους καὶ διηλλαγμένους μετὰ τοῦ Θεοῦ καὶ μετ' ἀλλήλων. Τῷ δὲ Χριστῷ ἡ δόξα καὶ ἡ εὐγνωμοσύνη καὶ ἡ εὐχαριστία εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

Τέλος

τοῦ ὅλου φιλοσοφικοῦ συστήματος, περιέχοντος 1) Εἰσαγωγὴν εἰς τὴν Φιλοσοφίαν· 2) Ψυχολογίαν· 3) Λογικήν· 4) Ήθικήν· 5) Θεολογίαν· 6) αὐτὴν τὴν Φιλοσοφίαν, Ισοδυναμοῦσαν πρὸς πᾶσας τὰς ἐπιστήμας, καθὼς καὶ τὸ ἐπιστητὸν αὐτῆς ἀντικείμενον Ισοδυναμεῖ πρὸς πάντα τὰ ἐπιστητὰ ἀντικείμενα. Καρπὸς δὲ τοῦτο τοῦ Πνεύματος τῆς Ἀληθείας, τοῦ Πνεύματος τοῦ Χριστοῦ, τοῦ ὁδηγοῦντος εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν τὰς φιλούσας τὸν Χριστὸν ψυχάς, δι' οὗ γνωρίζεται καὶ δοξάζεται ὁ εἰς καὶ μόνος ἀληθινὸς Θεός, ὁ Πατήρ, ὁ Γεός, καὶ τὸ "Ἄγιον Πνεῦμα, ὃ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ λατρεία καὶ ἡ αἰνεσίς καὶ ἡ προσκύνησις εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν." Ἐν τῇ γνώσει τοῦ ἀληθινοῦ τούτου Θεοῦ ἡ ζωὴ ἡ αἰώνιος· ἐν δὲ τῇ ἀγνοίᾳ αὐτοῦ ἡ ἐν τῇ πεπλανημένῃ γνώσει ὁ θάνατος καὶ ἡ αἰώνιος κόλασις.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΑΘΗΝΩΝ

Σκυρίδων Γιανουλέας, ιερεὺς
 ὸγνάτιος Σακελλαρίου, ιερομόναχος
 Σωτήριος Φιλάρετος
 Δημήτριος Γεωργίου
 Σπυρίδων Α. Κροκιδῆς
 Δημήτριος Τράστας
 Δημήτριος Λαζαρίδης
 Ηγεαγιώτης Εημπηλῆς
 Πλέκης Μανιατόπουλος
 Αντώνιος Σαμαρτζῆς
 Γεώργιος Τράστας
 Αγγελέτος Κοσμής
 Κωνσταντῖνος Α. Κοσμής
 Μπ. Βεναρδάκης
 Λάζαρος Διπλὸς
 Βασίλειος Ν. Γιαννούλης
 Νικόλαος Λογγόπουλος
 Γεώργιος Λυγδόπουλος
 Απόστολος Φερετόπουλος
 Μιχαήλ Σπυλιόπουλος
 Εμμανουὴλ Παπαδάκης
 Σπυρίδων Κτενῆς, ιερεὺς
 Ιωάννης Πλατὺς
 Εύθυμιος Πλατὺς
 Οδυσσεὺς Πατρατσικιώτης
 Νικόλαος Βαλλώσης
 Πέτρος Δημητριάδης
 Δῆμος Β. Μπουρμπουλιάνης
 Πέτρος Ἀντωνόπουλος
 Μάρκος Καρχαρίας
 Ιωάννης Σβολόπουλος
 Δημισκηνὸς Παπασπυρόπουλος
 Αθανάσιος Πλατάκης
 Εύχαγγελος Βλάχος
 Κωνσταντῖνος Κατσγιεννῆς
 Αθανάσιος Κολοτούρος
 Φώτιος Λεύκος
 Γεώργιος Βιώνης
 Δημήτριος Σέρβιος
 Γεώργιος Χαραλάμπους
 Στέργιος Α. Παπαγεωργίου
 Κωνσταντῖνος Εύθυμου
 Γεώργιος Χαλκιόπουλος
 Νικόλαος Μπήλιος
 Χρῆστος Γεωργιάδης
 Αχριβός Ἀχριβοῦ

Κωνσταντῖνος Μαλικόπουλος
 Κωνσταντῖνος Διαλαϊσμῆς
 Χρῆστος Ἰωαννίδης
 Βασίλειος Παλαιόρας
 Γεώργιος Τσέγκος
 Άλεξανδρος Πολυχρόνης
 Νιλτιάδης Κοπιδῆς
 Γεώργιος Φαμελιάρης
 Ιωάννης Μπούκης
 Ζαχαρίας Κομνηνὸς
 Ιωάννης Παντελῆς
 Κωνσταντῖνος Γιωσάκης
 Σπυρίδων Παπαχρηστόπουλος
 Π. Πετοόπουλος
 Λάζαρος Μπέης
 Γεώργιος Θέρμιος
 Στυλιενὸς Ραγκούσης
 Σωτήριος Ἀσημάκης, ιερεὺς
 Ν. Βράγκαλης
 Αθανάσιος Σακελλαρόπουλος
 Σπ. Γραμμένος, φοιτ. Φιλολογίας
 Παναγιώτης Λέχας
 Γεώργιος Σταματούλης
 Κωνσταντῖνος Γιαννούλης
 Δημήτριος Βουδούρης
 Ιάκωβος Βουδούρης
 Πανάρετος Δουλιγέρης
 Ζ. Ν. Ζάννες
 Γεώργιος Τζορτζόπουλος
 Βασίλειος Στεργιόπουλος
 Γεώργιος Κελμπερῆς
 Αναστ. Σαχατζόπουλος, φοιτ. Φιλοσ.
 Νικόλαος Μαστρογιαννόπουλος
 Μικάριος Θεοδωρίδης
 Δημήτριος Κούμουλος
 Αντώνιος Βαρβαρογήρος
 Δημήτριος Θεοδώρου
 Λοριστελῆς Π. Παπανηγόπουλος
 Ιωάννης Δάλπης
 Θεόδωρος Χανιώτης
 Ιεράννης Σαχάρδης
 Ιωάννης Παντελῆς
 Γεώργιος Ν. Γρύπος
 Νικόλαος Μ. Ἀθανασιάδης
 Αντώνιος Χατζῆ, Ἀντωνίου
 Νικηφόρος Σταματόπουλος, ζωγρ.
 Ιωάν. Κουμεσόπουλος
 Σπύρος Μπήλιος

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΑΣ
 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΥ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΟΥ

Δαμιανδρίς Αθανάσιος
 Χρήστος Μορόπουλος
 Ιωάννης Παπαϊωάννου
 Γεώργιος Μωράτης
 Ρεώργιος Σιγάλας
 Δημήτριος Χατζηδάκης
 Νικόλαος Δεύμέζης
 Μιχαήλ Γαβριλάκης
 Μελχισεδέκης Φρουδάκης
 Μιχαήλ Ηλευθερίου
 Βασιλείου
 Εμμανουήλ Κατράκης
 Εμμανουήλ Λαζαρίδης
 Εμμανουήλ Οίκονδρου
 Νικόλαος Κιουσταντινίδης
 Θεοφίλος Παπαδάκης
 Γεώργιος Σ. Μηνογιαννάκης
 Απόστολος Στούκιδης
 Αντώνιος Σεψάκος
 Δημήτριος Αναστασόπουλος
 Θ. Γαϊτάνος
 Νικόλαος Βλαχάκης, ιερεὺς
 Δημ. Αθ. Βαρθακατσούλης
 Π. Καπλανίδης
 Μ. Θ. Ηλαγώνης, ἐκ Γλυπτίας τῆς
     Κυνουρίας
 Μιχαήλ Χρύσης
 Γεώργιος Ιωαννίδης
 Νικόλαος Μπενουλιάς
 Σπυρ. Ρεπούλης

ΕΚΣΥΡΕΣΙΣ

Χρυσόθεμης Βασιλοπούλου
 Αχριδή Γκέμη
 Ελένη Μπούκη
 Φλώρα Κοσμή
 Αννέτα Βεδζή.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Χρήστος Βεργαράπουλος;
 Ιωάννης Τσιανταρύζου
 Αντώνιος Βουράκης
 Ιωάννης Πασχιδής
 Ιωάννης Τσοπεάκος
 Ηλαναγιώτης Λευπίσης
 Μ. Σ. Ξανθός;
 Αντώνιος Τριβηγάς
 Χρήστος Σωτηρόπουλος
 Αντώνιος Φακής
 Μιχαήλ Αννενός
 Ιωάννης Πατσούς
 Α. Κυριακής
 Α. Βουτσαράκης
 Μ. Λεκός
 Γ. Μακρής
 Πάτρος Α. Κοσμής

Σωκράτης Α. Κοσμής
 Μιλτιάδης Βερνίκος
 Αθανάσιος Σαχιέρης
 Ηλίας Βάζης
 Π. Μπαζιώτης
 Σάρ. Ν. Λενός

Κυρίας

Εύφημια Α. Καστριάτου
 Λίκατερίνη Ε. Καστριώτου
 Μαριγώ Κεντούρη

ΧΑΛΚΙΔΩΣ

Κλεοπάτρα Ι. Γεωργιάδου

ΑΤΑΛΑΝΤΗΣ

Θωρᾶς Β. Καραχούστα;

ΥΔΡΑΣ

Παντελής Μπρούσκος

ΣΠΕΤΣΩΝ

Μαρίνα Κέχη

ΑΝΔΡΟΥ

Αναγνώστης Δ. Ηλιπάκης

ΣΥΡΟΥ

Ανδρέας Ψύχας   πάρ. 2
 Εμμανουήλ Κυριακίδης   3
 Δημήτριος Μπέσης
 Γ. Γεροντής
 Νικόλαος Μικούλης
 Δημήτριος Σόχος
 Ι. Μιχαήλοπουλος
 Σταμάτιος Σίδερης
 Εμμανουήλ Δ. Σμύρος
 Δ. Ζανής
 Παναγ. Οίκονόμου, ιερεὺς
 Αντώνιος Βασιλείου, ιεροδιάκονος
 Δημήτριος Α. Βλαχόπουλος;
 Δημοσθένης Νικηφοράκης
 Αριστείδης Σωτηρόπουλος
 Εμμαν. Η. Βλυσίδης, ιερεὺς
 Εμμαν. Ι. Βλιζόλας
 Γεώργιος Λιβανὸς
 Ιωάννης Χέλμης, ιερεὺς
 Κυριάκος Α. Βούχλης
 Μιχαήλ Πεθαράκης, ιερεὺς
 Ηαδήλος Πειδώρου, ιεροδιάκονος
 Ηαράσκ. Βοτκουδάκης, ιερεὺς
 Νικόλ. Φραγκιδάκης, ιερεὺς
 Γεώργ. Βρυσόγχας, ιερεὺς
 Γεώργιος Σκουλούδης, ιερεὺς
 Ιωάννης Ασλανίδης, ιερεὺς
 Θεοφ. Παπαδόπουλος
 Ιωάννης Γλύκκας, ιερεὺς
 Ιωάν. Ασοντίδης, ιερεὺς
 Σταυράτ. Σταυρατίδης, ιερεὺς

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΚΑΙ ΤΕΧΝΩΝ
 ΤΟΜΟΣ ΕΡΕΥΝΩΝ ΚΑΙ ΤΕΧΝΩΝ Θ. ΠΕΤΣΙΟΥ
 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΤΙΚΟΥ ΦΟΙΛΟΥ

Νικόλ. Ι. Ζοήτας, ιερεὺς
 Στυλιανὸς Γ. Λεωνίδου
 Μιχαὴλ Κ. Στυλιανοῦ
 Κύριλλος Βενιέρης
 *Αγγελος Μαρκουλίδης, ιερεὺς
 Γεννάδιος Εύμορφόπουλος, ιεροδιάκονος
 Γεώργιος Δ. Ἀνταλῆς
 Κωνσταντῖνος Σ. Γιούλης
 *Άθαν. Τσαγκαράκης, ιεροκονάχος
 Κωνσταντῖνος Νικηφοράκης
 Σερχείμ. Κόντος, μοναχὸς
 Γρηγόριος Δασκαλάκης
 *Ηλίας Ἀνδρικόπουλος, ιεροδιάκονος

ΣΙΦΝΟΥ

Νικόλαος Μαγκανάρης, ιερεὺς
 Απόστολος Κολαράκης
 *Ιωάννης Τριαντάφυλλος
 Ιωάννης Γεροντόπουλος
 Γεώργιος Καλόγερος
 Νικόλαος Νούφρος

ΑΜΦΙΣΣΗΣ

Γεώργιος Ἀλ. Χαρίτος
 Κωνσταντῖνος Σούφρος
 Φιοχίων Νικολαΐδης
 Νικόλαος καὶ Ἀλέξ. Μπογῆς

ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΟΥ

Δημήτριος Π. Νίκας
 Διονύσιος Ἀδ. Χριστοδούλου
 Κωνσταντῖνος Μ. Παπαπέτρος
 Μιλτ. Π. Γρηγορίδης

*Ιωάν. Κ. Ζήσιμος

Θεμιστ. Η. Νίκας

*Ηλίας Σ. Μπραγεώργος

Δημ. Π. Μπογιαντζόπουλος

Κωνστ. Η. Παπαπέτρος

Δουκᾶς Βισδίκης

*Ιωάννης Η. Κατσούλης

Ε. Η. Νίκας

Δρόσος Α. Μπαρτσέτης

*Ιωάννης Πιεράκος

Γεώργιος Μούτος

Εύστ. Διον. Καράλης

Στυλ. Παπαδημητρίου

*Αναστάσιος Παπανικοστασίου

*Ηλίας Δεδούσης

Σπυρ. Χ. Βλασσόπουλος

Δημήτριος Ν. Οίκονομίδης

Γεράσ. *Ηλιαχόπουλος

Γεώργ. Δάνδουρας

*Αρσένιος Μουλένος

Ξενοφῶν Ρεμπότης

Π. Γ. Πορφυρόπουλος

Σπυρ. Α. Δεδούσης

ΑΓΡΙΝΙΟΥ

Λεωνίδας Α. Βομπορίδης

ΚΟΡΙΝΘΟΥ

Παρασκευῆς Οίκονόμου, ιερεὺς

Σπυρίδων Βουτέρης

*Αθ. Μιχ. Ἀλμπανόπουλος

Διονύσιος Ι. Ἀναγνωστόπουλος

Μιχαὴλ Οίκονόμου

Κυρίας

Χαρκλεία Α. Δαμουλιάνου

Μάρθα, μοναχὴ

ΚΡΑΝΙΔΙΟΥ

Η. Καπέλης

ΝΕΜΕΑΣ

Εὐάγγελος Φαρμακίδης, εἰρηνοδίκης

ΝΑΥΠΛΙΟΥ

Δ. Κρήτης.

Δ. Βραχνὸς

Δ. Χατζηπανάγου, ιερεὺς

Πάνος Γ. Βόσνος

*Ιωάννης Κορδοπάτης, ιερεὺς

Η. Δ. Βλασσόπουλος

Γεώργιος Κιμπουρόπουλος, ιερεὺς

Κωνστ. Β. Τουντόπουλος

Δ. Μχυρούδης, ἐπιλογίας

*Εμμ. Τσαγκαράκης

Η. Ι. Οίκονομόπουλος

Θεόδ. Παπακωνσταντίνου, ιερεὺς

*Ιωάννης Ηατριαρχέας, δεκανεὺς

ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ

Νικόλαος Η. Ζαφειρόπουλος, σώμ. 3

Δημήτριος Ἀθηνασιάδης

Γεώργιος Μχρόπουλος

*Αντωνίος Καρρκασόπουλος

Γεώργιος Εύσταθίου

Δημήτριος Γ. Λαμπρόπουλος

Μιχαὴλ Γ. Μιχαλόπουλος

Κωνστ. Δημητραχόπουλος

Σταύρος Θεοδωρόπουλος

Νικόλαος Κουτσουράκης

Δημήτριος Καπέλος

Κωστῆς Κοντονικολάκος

ΣΠΑΡΤΗΣ

Στυλιανὸς Δημητρόπουλος

*Αγησίλαος Κυρούσης

Σταύρος Σταυρόπουλος

*Ιωάννης Καρτερούλης

Δημήτριος Μανουσάκης

Μιχ. Παπαγιαννόπουλος

*Εμμ. Δόξας

ΝΗΣΙΟΥ

Δημήτριος Μερλόπουλος, ιατρὸς

ΓΑΡΓΑΔΙΑΝΩΝ

'Αγγελής Γιαννούλης
Λεωνίδας Κανελλάκος, ιερεύς;
'Αγγελής Γ. 'Αγγελόπουλος
Νικόλαος Βαμπιρογιάννης
Π. Παναγιωτόπουλος

'Αναστάτ. Χαλαζωνίτης
'Αντ. Πολυχρονόπουλος
'Ιωάννης Γκλιάτης
'Αντώνιος 'Αθ. Μαχαιρέφως

'Α. Α. Οίκονόμου
Σεράντης Γ. Νετρόπουλος
Δημ. Ν. Κοκκώνης
Βενιαμήν Δ. 'Αθραμόπουλος

ΚΥΝΟΥΡΙΑΣ

Μ. Θ. Παχωνής

ΝΕΟΧΩΡΙΟΥ ΦΑΛΑΙΣΙΑΣ

Συμεωνί Ιερομόναχος Μουστάκας ἡ ίκ.
Σιναίου δρους

ΑΙΓΑΙΟΥ

'Αριστεΐδης Γιαννόπουλος σώμ. 2
'Ιερώνυμος Οίκονόμου   " 1
Θεόδωρος 'Αλεξόπουλος

ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΠΗΛΑΙΟΥ

Γαβριήλ Ηαπανικολάου
Γεράσιμος Παπαδόπουλος
Νήφων 'Ανδρικόπουλος
Κύριλλος Κυριακόπουλος
Γαβριήλ Κότσιφας

ΠΑΤΡΩΝ

Θρασύβουλος Συριόπουλος, σώμ. 20
Νικόλαος Δ. Παυλάκης   " 1
'Αγγελής Χαραλαμπίδης
Φώτιος Χ. 'Αντίπας
Φίλιππος Α. Τσικούρης
Δημήτριος Σ. Γεωργιάδης
Χαρίλαος 'Αγ. Καρυδόπουλος
Λεωνίδας Γ. Παπαδόπουλος
Χρήστος Κ. Γεωργίου
'Ιωάννης Ν. Γούναρης
'Αριστοτέλης Σταθακόπουλος
Νικόλαος Τσαγγρώνης
'Ιωάννης Παναγιωτόπουλος
'Ιωάννης Ηετόπουλος
Εύθυμιος Καράκαλος
Δημήτριος Μουρτίδης
Γεώργιος Βαρρέας, ιερεὺς
Σπυρ. Παπασπυρόπουλος
'Ιωάννης Χριστοδούλου
'Ιάκωβος Λαμπίρης, Ιερομόναχος
Φώτιος 'Αγγελόπουλος
Γεώργιος Μόσχος
Δημήτριος Δημητρόπουλος;

'Ιωαννης Ζαΐβαλης

'Ιερόθεος 'Ανδροῦτσος, ιερομόναχος

'Ιωσήφ Τσάμης, ιερομόναχος

Γερμανός Ληξουριώτης, ιεροδιάκονος

Θεόδωρος 'Ανδρόπουλος

Κωνσταντίνος Δασκαλόπουλος

'Αργύριος 'Αγγελακόπουλος, ιερεὺς
κα υρέσεις

Χρυσή Π. Πακαγιαννοπούλου

ΠΥΡΓΟΥ

Γρηγόριος Καλαντζόπουλος σώμ. 2

Κύριλλος Μανιάτης, ιερομόναχος " 2

Χρ. Κωνσταντόπουλος, διδάκτ. " 2

Γεώργιος 'Αρβανίτης " 1

Νικόλαος Σταθάτος

Διονύσιος Ρίζος

Παναγ. Δρύκας, φοιτητής

Κ. Παπαζηχαρίου

Δημ. Θ. Πορετσανόπουλος

Π. Διγενόπουλος

'Ανδρ. Παπανδρόπουλος, μαθητής

'Ιωάννης Σκαλτσᾶς

'Αντ. Μάνεσης

Π. Κανελλόπουλος

'Ιωάννης Κιτσόπουλος

'Ιωάννης Ζ. Καζαζάκης

'Ιωάννης Γ. Γεωργιακόπουλος, φοιτ.

Διον. Χρυσικόπουλος

Διον. Καλαντζόπουλος

'Ιωάν. Σ. Τσαγκαράκης

Παναγ. Β. Κοντόπουλος

Κ. Α. Σακελλαρίου, ιατρός

Σόλων Χ. Διδάχου

'Ιωάννης Κόκκινος

Θ. Γεωργ. Λύγκας

Γεώργιος Δασκαλάκης

Χρ. Α. Γιάνναρης

Διον. Χρηστόπουλος, φοιτητής

Νικόλαος Λέφχας, ιερεὺς

Κωνστ. Κχράμπελας

Νικόστροτας, μοναχός

Βασίλειος Σωτηρόπουλος

Κυρέσεις

'Αθηνᾶ Σοφιανοπούλου, διδάσκ.

ΜΟΝΗΣ ΔΙΒΡΗΣ

Δανιήλ Κωνσταντόπουλος

'Ακάκιος 'Αλεξόπουλος

'Αγάπειος Παπανδρόπουλος

'Αρσένιος Ν. Τσιγκούδης

ΚΕΦΑΛΑΙΝΙΑΣ

Εύαγγελος Δ. Καρούσος σώμ. 2

Γεώργιος Φλωριάδης, δικηγόρος

ΒΙΒΛΙΑ

ΕΚΔΟΘΕΝΤΑ ΜΕΧΡΙ ΤΟΥΔΕ

ΤΠΟ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΜΑΚΡΑΚΗ

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ
 ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΛΕΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΗΣ
 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΥ

- Αποκάλυψε τοῦ κεχρυμένου θησαυροῦ.
- 2) Λόσις φιλοσοφική ἐπὶ τοῦ προθίλλυρτος τοῦ αγθωπίνου προσεισμοῦ.
- +3) Ἡ Πόλις Σιών.
- 4) Ἀσπὶς τῆς Ἀνατολικῆς Οὐρανοῦ Ἐκκλησίας.
- 5) Παπικὴ Μανία ἔξηγουμένη.
- 6) Ὁ Γεροντισμὸς κτλ.
- 7) Λόγος ἀπετάριος τῶν περὶ τοὺς ἡρωαὶ Λεωτσάκον, Μωραΐτινῃ, Σκαρ-
βέλην, καὶ Δυοδουνιώτην πεσόντων ἀδελφῶν.
- 8) Ὅπρμνηρις περὶ τῆς φύσεως τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.
- 9) Τὸ ἐθνοδιξιστὸν ἔργον.
- +10) Λογικὸς ἔλεγχος Θωρακωτοῦ τίνος ἐλέγχου.
- 11) Λόγος ἔρμηνευτικὸς τῆς τῶν ἐγκαίνεων τελετῆς.
- 12) Λόγος περὶ θυμῷτων.
- 13) Λόγοι κατηγητικοὶ ἐπὶ τοῦ Συμβόλου τῆς πίστεως.
- 14) Ἀπολογίζεται ἐπὶ τοῦ περὶ φυγῆς τοῦ ἀνθρώπου ζητήματος.
- 15) Φιλοσοφικά μεταφρασθέντα ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ ὅπερ 'Ἀντωνίου Λεκάτος.'
- 16) Ἡ ἐλευθέρη τεκτονικὴ (Μασονία).
- +17) Ἡ Μασονία γνωστομένη διὰ τοῦ Μασονικοῦ διπλώματος.
- 18) Λόγος φιλοσοφικός, οὐ τὸ Θέμα Χριστὸς ἢ Αὐτοκλήθει.
- 19) Ἡ ἐφημερίς «Δεκαιοσύνη» ἐνδὲ ἔτους.
- 20) Ἡ ἐφημερίς «Λόγος» διώδεικη ἐπῶν.
- 21) Ερμηνεῖται εἰς τὴν πρὸς 'Ἐθελίους ἀπιστολὴν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου
ἐκ σημειώσεων ταχυγράφου ἐκδοθεῖσα.
- 22) Ερμηνεῖται εἰς τὴν 'Ἀποκάλυψιν Ιωάννου τοῦ Θεολόγου.
- 23) Τὸ τρισύνθιτον τοῦ ἀνθρώπου ἀποδεικνυόμενον καὶ διὰ τῶν Πατέρων
τῆς Ἐκκλησίας.
- 24) Θεία καὶ ιερὰ Κατήγοροι.
- 25) Εἴκοσι λόγοι, θέματα ἔχοντας τὸ ἔργον τοῦ 1821 πῶς ἐν τάχιστα καὶ
καλλιεσταί εἰς πάρκα ἔλθοι.
- +26) Εὐαγγελισμόθεια.
- 27) Λεξιμάθεια. | Νέον ἐκπαιδευτικὸν σύστημα.
- +28) Λογομάθεια.
- 29) Ψυχολογία καὶ λογική (τόμ. Α'). | Νέον φιλοσοφικὸν σύστημα
- *30) Ηθική (τόμ. Β'). | ή φιλοσοφία καὶ αἱ φιλοσοφικαὶ
- +31) Θεολογία (τόμ. Γ'). | επιστῆμαι.
- *32) Φιλοσοφία (τόμ. Δ'). |
- 33) Ερμηνεία τῶν 150 φυλαρῶν τοῦ Αχιλλέα εἰς τρεῖς τόμους.

Πέμπτας θεώρηση τοῦ θησαυροῦ τοῦ Αχιλλέα
Θεώρηση μὴ . . . . . Βραχμῶν 4.

E.K.D. της K.T.II
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006